

Óli Breckmann (KF):

Jeg spørger statsministeren, om han vil oplyse, med hvilken begrundelse regeringen har presset på for, at Politisk-Økonomisk Udvalg nu har skrevet betænkning over lovforslag nr. L 235 om undersøgelse af den færøske banksag, før Lagtinget har færdigbehandlet forslaget.

Jeg begrundet mit spørgsmål med, at Lagtingets retsudvalg har forhandlet med danske juridiske eksperter, hvilket har taget tid, og har affattet betænkning eller gør det i dag under hårdt pres om det af regeringen tilstillede forslag om bankundersøgelse til landsstyret. Regeringen har sendt forslaget til landsstyret, som derefter har sendt det videre til Lagtinget til stilningtagen. Nu er dette her en ganske usædvanlig procedure i forholdet mellem regering, landsstyre, Færøerne og Danmark, og det tager tid at løse sådan et problem.

Folketingets forhastede færdigbehandling af forslaget kan virke meget afpressende på færinger, som lige har måttet opleve, at Lagtinget – i hvert fald retsudvalget – har frafaldet sin hidtil enige beslutning om at stå fast på en dommerundersøgelse. Denne her anmassende opførsel fra regeringens side kan opfattes af den færøske befolkning som endnu et forsøg på at presse regeringens panikagtige beslutning om at holde låget så fast på denne undersøgelse som muligt ned over det færøske folk.

Det er min begrundelse for spørgsmålet, som statsministeren venligst bedes besvare.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Hr. Óli Breckmann, lidt eftertænksomhed giver jo én det billede, at regeringen faktisk har anstrengt sig til det yderste både før og efter den aktuelle diskussion.

Regeringen har fra sin start gjort alt, hvad den kunne, for at yde sit til, at den økonomiske krise på Færøerne kom ud af den situation, man er i nu; det tror jeg ingen kan benægte, når vi ser på de aftaler, der er indgået.

Og når man her bruger udtrykket anmassende, synes jeg, det er et meget dårligt udtryk.

Må jeg minde om, at justitsministeren for den danske regering før påske kom til Færøerne for at forklare den danske regerings tanker om, hvordan landsstyret, Lagtinget og den danske regering kunne finde hinanden. Justitsministeren kom til Færøerne efter påske efter at have lyttet med en ny samtale, en ny dialog, hvor der blev foretaget en grundig gennemgang af regeringens tanker. Dernæst har regeringen fremsat

sit forslag for ganske lang tid siden. Og endelig har jeg over for hr. Johannes Martin Olsen bekræftet, at vi mellem anden- og tredjebehandlingen afventer Færøernes svar.

Der er hverken tale om panik eller om anmassende adfærd; der er tale om en hensynsfuld adfærd fra starten, og det vil hr. Óli Breckmann ikke kunne anfægte.

Så vil jeg gerne tilføje, at for så vidt angår Folketingets behandling af justitsministerens forslag til lov om undersøgelse af den færøske banksag, kan jeg kort henvise til mit svar til hr. Johannes Martin Olsen. Deri ligger alle svarene om Folketingets arbejde, som jo efter Folketingets egen forretningsorden tilrettelægges af Folketinget selv. Folketinget bestemmer selv, hvordan det tilrettelægger sit arbejde; det er af gode grunde ikke regeringens opgave.

Uffe Ellemann-Jensen (V):

Men det var vist regeringen, der var bagmand ved det hastværk, vi oplevede, hvor man skulle have skrevet betænkning så hurtigt, at der ikke engang blev tid til at få udformet et ændringsforslag, som skulle udvide kommissoriet og undersøgelsesperioden.

Og da statsministeren nu siger, at han ikke forstår det spørgsmål, jeg har rejst her, så vil jeg vende lidt tilbage i spørgetiden i dag, hvor statsministeren ikke ville svare på, hvornår han havde fået kendskab til de oplysninger, der var i det berømte notat fra oktober 1992. Så er det, jeg siger: Vil vi få mulighed for, når vi ser resultatet af den undersøgelse, der er sat i gang, at vurdere, om der her har været tale om et kendskab, der har dannet baggrund for en misinformation af Folketinget?

Se, statsministeren har jo sagt her, at der er delte interesser med hensyn til at få sandheden frem. Det begynder at gå op for mig, hvad statsministeren måske dybest set har ment. Statsministeren er muligvis bange, og derfor falder det mig ind – og jeg håber ikke, det vil være i strid med forretningsordenen at sige det – at »un personnage sans courage – c'est dommage«.

Óli Breckmann (KF):

Jeg kan i hvert fald med tilbageblik sige, at regeringen har været ganske konsekvent, da industriministeren i sin tid nægtede at kommentere mine forespørgsler og påstande om, at hele bankhandelen var indgået på et ufuldstændigt grundlag. Men det, som industriministeren sagde, var – bortset fra at hun ikke havde nogen